

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(93) 107 endelig udg.

Bruxelles, den 17 . marts 1993

Ændret forslag til

RADETS FORORDNING (EØF)

**om indførelse af en kontrolordning under
den fælles fiskeripolitik**

(forelagt af Kommissionen i henhold til EØF-Traktatens
artikel 149, stk. 3)

BEGRUNDELSE

I forbindelse med revisionen af den fælles fiskeripolitik og for at afhjælpe manglerne i den nuværende kontrolordning forelagde Kommissionen den 19. oktober 1992 Rådet et forslag til Rådets forordning om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik⁽¹⁾.

Europa-Parlamentet vedtog den 15. december 1992 en beslutning med udtalelse, som omfatter 30 ændringsforslag.

Med beslutningen bekræftes det, at der er behov for en overordnet og integreret kontrol, der indebærer en tættere sammenhæng mellem bevarelses- og strukturforanstaltningerne, og som omfatter hele fiskerisektoren fra produktions- til salgsleddet.

Ifølge beslutningen skal Kommissionen have de fornødne midler til at sikre, at medlemsstaternes kontrolindsats er rimelig og gennemskuelig, bl.a. ved at der indføres EF-kontrol uden varsel af den nationale kontrol. Europa-Parlamentet bekræftede desuden, at der er behov for, at de nationale bestemmelser kommer til at omfatte et system med graduerede, ensartede sanktioner med afskrækkende virkning med henblik på at undgå forskelsbehandling.

For at støtte den fælles vilje til at styrke kontrolindsatsen har Kommissionen ændret sit oprindelige forslag på følgende punkter:

- Kommissionen får økonomiske, juridiske og lovgivningsmæssige midler, for at den kan løse sin opgave (femte betragtning).
- Minimumskravene til EF-fartøjer uden for EF-farvande konsolideres (artikel 1, stk. 3).
- Markedsføringen skal integreres i kontrollen med gennemførelsen af forordningen (artikel 2, stk. 1).
- De oplysninger, der er indsamlet i forbindelse med den nationale kontrol, skal være tilgængelige for ejerne af de pågældende fiskerfartøjer (artikel 19, stk. 3, første afsnit).
- Beregningsmetoden for fradraget for de medlemsstater, der har overfisket og skadet andre medlemsstater, ændres (artikel 21, stk. 4, andet afsnit).
- Rådet fastsætter beregningsmetoden for overtrædelseskoefficienterne i forbindelse med fradraget for de medlemsstater, der har overfisket (artikel 25, stk. 1, litra b), afsnit 21 (ny)).
- Der indføres tavshedspligt i forbindelse med de oplysninger, der indhentes ved markedskontrollen (artikel 30, stk. 3a (ny)).
- Hvis medlemsstaterne ikke overholder deres forpligtelse til at samarbejde med Kommissionen om kontrollen, udarbejder Kommissionen en rapport, som den kan offentliggøre (artikel 31, stk. 6, litra a)).

(1) KOM(92) 392 endelig udg. af 30. september 1992.

- Der indføres et princip om harmonisering af sanktionernes effektivitet i medlemsstaterne (artikel 32, stk. 3, afsnit 1a (ny)).
- Kommissionen udarbejder en årsrapport om medlemsstaternes kontrol. Rapporten offentliggøres og kan indeholde forslag til forbedringer af kontrollen (artikel 38).

Forslaget bør desuden ændres for at tage højde for baggrunden for ændringsforslag, som imidlertid ikke kan følges i deres helhed, idet de ville gå ud over tekstens formelle sammenhæng.

Ændringsforslagene indebærer:

- at antallet af arter, der skal anføres i logbogen, udvides, hvilket samtidig medfører en formel forenkling af teksten (artikel 6, stk. 1 og 2)
- at Forvaltningskomitéen kan fastsætte de nærmere bestemmelser om fritagelse for satellitkontrol, for at føre logbog og for at fremlægge landingsopgørelser (artikel 3, stk. 5, artikel 6, stk. 4, og artikel 7, stk. 3).

Derimod har Kommissionen af formelle årsager ikke kunnet følge andre ændringsforslag, skønt de byggede på argumenter, som Kommissionen er lydhør over for. Men de vil blive taget i betragtning under de kommende drøftelser af forslaget.

Det drejer sig om ændringsforslag, der indebærer:

- at medlemsstaternes samarbejde om fiskeriovervågningen styrkes, og at der sker en udvidelse af retten til at forfølge et fiskerfartøj i territorialfarvande og internationale farvande med den pågældende medlemsstats godkendelse (tiende betragtning)
- at Forvaltningskomitéen kan fastsætte undtagelser fra et-netsreglen.

For det første punkts vedkommende er det mere påkrævet, at medlemsstaterne udnytter de eksisterende retlige muligheder for forfølgelse frem for at udvide mulighederne.

For det andet punkts vedkommende, som er et meget følsomt politisk emne, der er forbundet med store meningsforskelle mellem medlemsstaterne, kan præcise regler kun fastsættes i en rådsforordning, også selv om problemet i forbindelse med kombinationsfartøjer er helt reelt. Men Kommissionen har endnu ikke modtaget velbegrundede, uafviselige ansøgninger. De tekniske foranstaltninger vedrørende, hvilke maskestørrelser der er tilladt ved de forskellige fiskerier, kan ikke kontrolleres og altså ikke gennemføres, uden at der er enkle regler for maskestørrelsen på de redskaber, et fiskerfartøj må anvende på et og samme togt og altså opbevare om bord på et givet tidspunkt. Reglen om én maskestørrelse indebærer den fornødne praktiske anvendelighed. Men den indskrænker mulighederne for kombinationsfiskeri på et og samme togt. Derfor er det nødvendigt med en fritagelsesbestemmelse, men der kan kun gives tilladelse til fritagelse, såfremt supplerende bestemmelser sikrer, at forordningens målsætning overholdes. Da disse betingelser opfyldes af fartøjer, der med henblik på fiskeri uden for EF-farvandene medbringer redskaber med større masker end dem, der kræves i EF-farvandene, vil de blive fritaget.

4

Endelig har Kommissionen ikke kunnet følge andre ændringsforslag, der

- vedrører skattespørgsmål, der falder uden for forslagens anvendelsesområde
- er i modstrid med fordelingen af kontrolansvaret mellem Kommissionen og medlemsstaterne
- ville forsinke indførelsen af satellitteknologierne unødigt
- ville medføre praktiske vanskeligheder eller svække kontrollens effektivitet.

Hvis Rådet vedtager Europa-Parlamentets ændringsforslag, vil det vise, at de politiske instanser er enige om, at det er nødvendigt med en effektiv kontrol for at sikre gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik.

**ÆNDRET FORSLAG TIL RÅDETS FORORDNING (EØF)
om indførelse af en kontrolordning under
den fælles fiskeripolitik**

I forslaget foretages følgende ændringer:

Femte betragtning

selv om kontrollen i første række er medlemsstaternes ansvar, er kun Kommissionen i stand til at påse, at der er en effektiv og rimelig fordeling i medlemsstaternes indsats med hensyn til kontrol og forfølgning af overtrædelser; Kommissionen skal derfor kunne løse denne opgave under de bedst mulige betingelser og råde over de økonomiske, juridiske og lovgivningsmæssige midler hertil;

Tiende betragtning (ny)

det er af afgørende betydning, at medlemsstaterne samarbejder i praksis om inspektioner på havet af fiskeriet, for at inspektionen kan blive effektiv og økonomisk, herunder inspektion af fiskeri, som udøves uden for de farvande, der hører under en medlemsstats jurisdiktion eller højhedsområde.

Artikel 1, stk. 3

3. Ordnningen gælder for enhver form for fiskeri og dertil knyttet virksomhed på medlemsstaternes område og inden for de farvande, der hører under deres højhedsområde eller jurisdiktion; den gælder også for fiskerifartøjer, der fører medlemsstaternes flag, og som fisker i tredjelandsfarvande eller på åbent hav, uden at dette dog inddrækker anvendelsen af de særlige bestemmelser, der måtte være fastsat i fiskeriaftaler indgået mellem Fællesskabet og tredjelande eller i internationale konventioner, idet disse bestemmelser dog ikke kan medføre, at EF-fartøjernes forpligtelser begrænses til et niveau, der ligger under det ved denne forordning krævede niveau.

Artikel 2, stk. 1

1. For at sikre, at alle regler vedrørende bevarelses- og kontrolforanstaltninger overholdes, skal hver medlemsstat på sit område og inden for de farvande, der hører under dens højhedsområde eller jurisdiktion, foretage overvågning af fiskeriet og den dertil knyttede virksomhed. Medlemsstaten inspicerer fiskerifartøjer og alle aktiviteter, herunder landing, salg og markedsføring, transport og opbevaring af fiskerivarer samt registrering af landinger og salg, med henblik på at kontrollere, at denne forordning overholdes.

Artikel 3, stk. 5 udgår

Artikel 3, stk. 5 (ny)

Kommissionen kan efter proceduren i artikel 39 for en begrænset periode, der kan forlænges, fritage visse kategorier af fartøjer, der sejler under en medlemsstats flag eller er registreret i en medlemsstat, for de i stk. 1 omhandlede forpligtelser, bl.a. fartøjer, der gennemfører togter af højst 24 timers varighed at regne fra afsejlingen fra havnen til hjemkomsten til havnen.

Artikel 6, stk. 1, 2, 3 og 5 udgår

Artikel 6, stk. 1 (ny)

1. Førere af fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag eller er registreret i en medlemsstat, skal føre en logbog, i hvilken de for hver art anfører de fangstmængder, som beholdes om bord, dato og sted for disse fangster samt arten af de anvendte redskaber. Fangststedet udtrykkes i bredde- og længdegrader afrundet til nærmeste lavere grad.

Artikel 6, stk. 2 (ny)

2. Det vil fremgå af fortegnelser, der fastsættes efter proceduren i artikel 39, hvilke arter der skal anføres i logbogen (jf. stk. 1), og i fortegnelsen skal indgå bestande og grupper af bestande, der er omfattet af en samlet tilladt fangstmængde (TAC) eller kvote.

Artikel 6, stk. 4, ændres til artikel 6, stk. 3

Artikel 6, stk. 4 (ny)

Kommissionen kan efter proceduren i artikel 39 for en begrænset periode, der kan forlænges, fritage visse kategorier af fartøjer, der sejler under en medlemsstats flag eller er registreret i en medlemsstat, for de i stk. 1 omhandlede forpligtelser, bl.a. fartøjer, hvis længde overalt er på 10 meter eller derunder.

7

Artikel 6, stk. 6, ændres til artikel 6, stk. 5

5. Førerne af fiskerfartøjer skal registrere de i stk. 1 omhandlede oplysninger i edb-læsbar form eller på papir.

Artikel 7, stk. 3, andet afsnit, udgår

Artikel 7, stk. 3, andet afsnit (ny)

Kommissionen kan efter proceduren i artikel 39 for en begrænset periode, der kan forlænges, fritage visse kategorier af fartøjer, der sejler under en medlemsstats flag eller er registreret i en medlemsstat, for de pågældende forpligtelser, bl.a. fartøjer, hvis længde overalt er på 10 meter eller derunder.

Artikel 19, stk. 3, første afsnit

3. Oplysninger, der er modtaget i henhold til denne artikel, må ikke anvendes til andre formål end det, de er indsamlet til, og er tilgængelige for ejerne af de pågældende fiskerfartøjer på deres anmodning.

Artikel 21, stk. 4, andet afsnit

Hvis den skade, som den medlemsstat, hvis fiskeri er blevet forbudt, inden kvoten er opbrugt, ikke er blevet oprettet ved anvendelse af proceduren i artikel 6, stk. 4, i forordning (EØF) nr. , træffes der efter proceduren i artikel 39 foranstaltninger med henblik på passende opretning af den skade, der er forårsaget. Disse foranstaltninger kan indebære, at der foretages fradrag for den medlemsstat, der har overskredet sin kvote, tildeling eller andel, idet de fratrukne mængder på passende vis tildeles de medlemsstater, hvis fiskeri er blevet stoppet, inden deres kvote var opbrugt. Disse fradrag og de efterfølgende tildelinger foretages under hensyn først og fremmest til de arter og zoner, for hvilke der er fastsat årlige kvoter, tildelinger eller andele. Disse fradrag eller tildelinger kan foretages i løbet af det år, hvor skaden er forårsaget, eller i løbet af det eller de følgende år og beregnes i absolut værdi eller i procent efter den formel, som er mest fordelagtig for den skadelidte medlemsstat.

Artikel 25, stk. 1, litra b), afsnit 2a (ny)

Beregningsmetoden for overtrædelseskoefficienterne fastsættes af Rådet på forslag af Kommissionen samtidig med de hertil svarende begrænsninger af fiskeriet.

8

Artikel 30, stk. 3a (ny)

3a Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder samt tjenestemænd og øvrige ansatte er forpligtet til ikke at sprede de oplysninger, som de har indsamlet under anvendelse af denne artikel, og som ved deres karakter er omfattet af tavshedspligt.

Artikel 31, stk. 6, litra a)

6a Hvis Kommissionens bemyndigede repræsentanter har formodning om overtrædelse af de i artikel 1 nævnte regler, eller de konstaterer, at de nationale tjenester tilsidesætter de forpligtelser, som er pålagt dem ifølge denne artikels stk. 4, giver de straks den berørte medlemsstat meddelelse herom i form af en rapport, uden at EØF-Traktatens artikel 169 derved tilsidesættes. Medlemsstaten drager de nødvendige konsekvenser af rapporten. Kommissionen kan offentliggøre rapporten.

Artikel 32, stk. 3, afsnit 1a (ny)

Medlemsstaterne påser, at sammenlignelige overtrædelser medfører sammenlignelige afskrækkende sanktioner i medlemsstaterne.

Artikel 38

Medlemsstaterne tilsender hvert år inden den 31. marts Kommissionen en beretning om gennemførelsen af denne forordning i det forløbne år, som især skal indeholde en vurdering af den tekniske og menneskelige indsats og en redegørelse for de foranstaltninger, der kan afhjælpe konstaterede mangler. Kommissionen udarbejder på grundlag af medlemsstaternes beretninger og sine egne iagttagelser en årsrapport og tilsender den enkelte medlemsstat den del, som vedrører medlemsstaten selv. Efter at have taget behørigt hensyn til medlemsstaternes svar offentliggør Kommissionen denne rapport med medlemsstaternes svar og eventuelt forslag til foranstaltninger, der har til formål at afhjælpe de konstaterede mangler.

9
ISSN 0254-1459

KOM(93) 107 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

03

Katalognummer : CB-CO-93-129-DA-C

ISBN 92-77-53793-0

**Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg**